

"A 'Fratelli tutti' Francesc apareix com una veu profètica per a la humanitat d'avui"

Ds, 17/10/2020 per Catalunya Religió

([Jesuïtes](#)) Els darrers dies hem pogut sentir ja diversos comentaris, impressions i també crítiques a l'encíclica '[Fratelli tutti](#)' que el **Papa Francesc** va publicar el passat diumenge 4 d'octubre i que havia signat el dia anterior a Assís. Dos teòlegs jesuïtes catalans, **Víctor Codina** i **Jaume Flaquer**, n'han fet també la seva lectura, que compartim en aquest article. Si bé tots dos coincideixen a assenyalar que és un document que no presenta grans novetats respecte al magisteri de Francesc, per Víctor Codina “és una obra de maduresa sobre la fraternitat i amistat social”.

Una obra, que, pel seu rang d'encíclica, es converteix necessàriament en una referència per a la doctrina oficial de l'Església, “de manera que el seu contingut no pot ser rebutjat per determinats sectors eclesials”, assegura Jaume Flaquer. Ho reafirma Víctor Codina, que avança que “molts s'escandalitzaran i pensaran que són somnis irrealistes i utòpics, però està en perfecta coherència amb l'Evangelí i la doctrina social de l'Església”, que “queda reforçada, actualitzada i amb una visió des dels pobres”.

A 'Fratelli tutti' el Papa ens parla amb preocupació del que anomena “formes d'eliminar o ignorar als altres” i com es generen grans desigualtats i pobresa extrema. “La ignorància i tancament a l'altre es produeix segons el Papa tant des dels localismes que es tanquen als altres (en els nacionalismes excludents, en l'oposició a la immigració o en els proteccionismes econòmics que destrueixen l'economia dels països pobres) com des dels globalismes que destrueixen la riquesa cultural mundial a favor d'una homogeneïtzació que beneficia les grans empreses i que perjudica especialment les cultures indígenes”, ens explica Jaume Flaquer.

Segons Codina, que ha estat professor de teologia a Bolívia i participà com a

expert al Sínode de l'Amazònia, l'encíclica es pot resumir a través de la paràbola del bon samarità, que Francesc comenta al capítol segon i on cadascun dels personatges pot veure's reflexat en institucions o ideologies polítiques: "els assaltants són les persones i estructures del neoliberalisme i del populisme que produeixen desigualtats, descartats, refugiats,... L'home ferit són les víctimes d'aquest sistema. Els que passen de llarg són dirigents polítics, socials i també religiosos quan no es comprometen. I el bon samarità representa totes les persones de bona voluntat que ajuden al necessitat i busquen la col·laboració d'altres".

"L'originalitat en la interpretació que fa el Papa de la paràbola", opina Flaquer, "és convidar-nos a posar-nos a la pell dels diversos personatges, reconeixent que de vegades som els ferits, de vegades els que passem de llarg i altres el bon samarità".

L'encíclica ha rebut ja crítiques des de determinats sectors. Per Flaquer això "demostra que el Papa ha posat el dit a la nafra i que el missatge ha arribat, encara que sigui rebutjat per alguns". I apunta que, tot i que ja s'ha qualificat com l'encíclica més política de Francesc, "convé no oblidar els fonaments teològics i la mística que inspira el Papa". De fet, per Víctor Codina, "Francesc exposa una sèrie de principis i valors que responen a la tradició més profunda cristiana i de totes les religions, tot i que a molts els semblaran noves i escandaloses".

Francesc escriu des de la fe cristiana però les seves afirmacions estan obertes a tota persona de bona voluntat, més enllà de les conviccions religioses. Sobre la recepció que tindrà el document, Jaume Flaquer opina que "serà rebut amb entusiasme pels moviments socials preocupats per les enormes desigualtats i la pobresa que genera el sistema capitalista, i serà utilitzada per desautoritzar polítics cristians d'extrema dreta o defensors de populismes de tota mena".

Convé destacar també com el Papa menciona com a inspiració la declaració conjunta que va pronunciar amb el Gran Imam d'Al-Azhar, **Ahmed Al-Tayeb**, el febrer de 2019. "Suposa una consolidació de les relacions islamo-cristianes al més alt nivell. L'islam moderat insisteix a deslligar el terrorisme de la religió i troba en el Papa un poderós aliat", celebra Jaume Flaquer, que és Doctor en Estudis Islàmics. "D'altra banda, el Papa es fa ressò dels cristians que viuen a països islàmics perquè es reconegui la seva plena ciutadania. L'encíclica permetrà aprofundir en aquesta qüestió".

"Francesc apareix en aquesta encíclica com una gran figura, un estadista i una veu profètica per a la humanitat d'avui", conclou Víctor Codina, "el Papa ha fet de bon samarità davant del món ferit d'avui. Ens toca col·laborar-hi com l'hostaler de la paràbola. Estan en joc la supervivència de la humanitat i una convivència justa i pacífica".